

RefErdő *Áldás, békesség!*

A monorierdői reformátusok hírlevele

V. évfolyam, 1. szám 2017. január

Az Ige körül

Reménnyel teli Rád tekinteni

„Mert csak én tudom, mi a tervem veletek – így szól az Úr –: jólétet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövő az, amelyet nektek szánok. Ha segítségül hívtok, és állhatatosan imádkoztok hozzám, akkor meghallgatlak benneteket. Ha kerestek majd, megtaláltok engem, ha teljes szívből kutatok utánam. Megengedem majd, hogy megtaláljatok – így szól az Úr –, és jóra fordítom sorsotokat: összegyűjtelek titeket minden nép közül; mindenhol, ahová csak szétszórtalak – így szól az Úr –, és visszahozlak erre a helyre, ahonnan fogságba vitettelek titeket.” (Jeremiás 29,11-14)

A gyülekezetek életét el kell tervezni. Ezeket a terveket egy olyan bibliai ígéssel kell fémjelezni, amely nem mottója, hanem alapja mindazoknak az eseményeknek, alkalmaknak, feladatoknak, amelyeket az adott esztendőben el akarunk végezni. Tehát előbb van az Ige, és utána abból fakadóan a terv. Mert nem emberi terveket akarunk végrehajtani, hanem csakis olyat, amit maga Isten tervezett el gyülekezetünk életére nézve.

2017-ben először önálló missziói munkaterve van a Monorierdői Gyülekezetnek,

függetlenül Monor-Kistemplomtól. Elérkeztünk az önállósodás felé vezető út utolsó mérföldkövéhez, és Isten kikerülhetetlenül ezt a jeremiási ígét küldte meghatározó igeként erre az évre. A Jer 29 az egyháztörténet során mindig korszakos fordulópontok idején adott reményt és útmutatást az egyház számára. Ma is így van ez, hiszen fordulóponthoz érkezett gyülekezetünk, s szükségünk van a megerősítésre, az iránymutatásra.

De személyes életedben is nemrég zárult le egy kisebb korszak, hiszen új esztendőt kezdünk el egy hónappal ezelőtt. S igen, az új esztendő lehet valóban egy új korszak kezdete is az életedben. Egy jobb, boldogabb, békésebb korszak, ha hallgatsz Istened szavára, amely ma neked szól. Figyeld hát, figyeljünk mind az Úr szavára! Nézzük meg, kiknek is szólnak e bibliai sorok! Kr. e. 598-ban a választott népet leigázzák a babiloniak, és deportálják a lakosság egy részét Babilonba. A Szentírás szerint mindez Isten büntetése volt azért, mert népe hűtlenül bálványimádóvá lett, és nem hallgattak a prófétai figyelmeztetésekre. A történelem – mint Isten cselekvésének színhelye – kiszolgáltatta Izráel népét egy bálványimádó világbirodalomnak. Az Úrhoz méltatlanná vált nép nem hajlandó elfogadni ezt a helyzetet, s abban az illúzióban ringatja magát, hogy a fogság csak rövid ideig fog tartani. E hitükben néhány hamis próféta is igyekszik megerősíteni őket.

Isten azonban Jeremiáson keresztül szólal meg. Jeremiás nem került fogságba. Ő otthon maradhatott és onnan küldött levelet deportált honfitársainak, mégpedig azzal az üzenettel, hogy ne áltassák magukat: a fogság bizony hosszú lesz, 70 évig fog tartani! E súlyos üzenet mégis a méltatlanná és pesszimistává lett népet reménnyel tölthette el. Hogy miért? Hát azért, mert a bizonytalan jövőt, amit ember nem ismerhet, mégis van, aki tudja. Maga Isten, aki persze, hogy ismeri a jövőt, hiszen Ő tervezte, s Ő viszi végbe. Mindennek rendelt ideje van. S reményre adhatott okot az is, hogy minden látszat ellenére Isten nem rosszat tervezett népe ellen – bár oka az lett volna rá. Nem rosszat, hanem békét, áldást. Isten mindent akar adni népének, ami áldás, ami jó, ami egészség, ami élet, ami jólét. Amikor a nép azt hiszi: nincs jövőnk, végünk van – Isten akkor erősíti meg őket abban, hogy: de igenis van jövő és van remény a számotokra, s ennek bizonyosan el is jön az ideje!

És nemcsak felvázolja a jövőt, hanem utat is mutat afelé. Ott, ahol most vagytok, keressetek, és akkor megtalálhattok engem; imádkozzatok hozzám, s akkor meghallgatlak titeket. És ennek hatására alakult ki a zsidóságban az istentiszteleti kultusz. Az áldozati szertartás lehetetlen volt, mert idegen, tisztátalan földön nem áldozhattak. Az áldozat helyét átvette az imádság, amely által a messze távolban talán közelebb érezhették Istent, mint korábban bármikor.

A 70 évnyi várakozás, a fogság, de mindeközben az imádságos reménység alakította meg ott az első gyülekezeteket. A hit Isten ígéretében, az imádság és istenkeresés gyülekezeteket szült! És beteljesedett a remény. És ez ránk is igaz! Mert kinek szól az ige? Azoknak, akik előtt ismeretlen a jövő, az új esztendő. Neked, aki talán még jövőmondót is megkérdeznél vagy horoszkópokat olvasol. Neked szól az ige, aki azt hiszed: reménytelen a jövő, de legalábbis bizonytalan. Vagy gondold: ez az év sem lesz jobb a tavalyinál. Nekünk, a gyülekezetnek szól, akiknek történelme tényleg új szakaszba érkezik. S neked, akinek az új esztendővel Isten valóban egy új korszakot is akar nyitni az életedben.

Mai világunkban azt tapasztalom, hogy nehéz a gyermekeinket rendre szoktatni, mert felnőttként sem rendezett az életünk. Nincs megszabott ideje és helye

az evésnek, az alvásnak, a munkának, a szórakozásnak. Minden esetleges és véletlenszerűen történik, így éljük az életünket. Ebből a tapasztalatból kiindulva nehéz is elképzelni azt, amit az ige mond a Prédikátor könyvében: „*Mindennek megszabott ideje van, megvan az ideje minden dolognak az ég alatt.*” (Préd 3,1) Ha ezt komolyan vennénk, akkor sokkal kevesebb bizonytalansággal élnénk, mert tudnánk, hogy Isten terve szerint alakul a történelem. Nem igaz, hogy nincs rend és nincs, aki tudja a jövőt. Nem akarnánk erőszakot tenni az időn, siettetve vagy késleltetve dolgokat, hanem engednénk, hogy eljőjön az ideje.

Olyan jó megnyugodni abban, hogy Isten tudja a tervét, nem változtatta meg, hű marad hozzá! Bár tervét rajtunk keresztül viszi végbe, mégis minden alkalmatlanságunk ellenére 100 %-os lesz a tervhez képest a megvalósulás. És ez jó hír!

Mert így jött el terv szerint gyülekezetünk életében is ez az év. Sokáig vártuk és sokszor akartuk siettetni. De visszatekintve, Isten tervében nem volt itt az ideje még. Sokszor akartunk emberi szándék szerint cselekedni, de meg kellett tapasztalni az ige igazságát: tényleg Isten gyűjti egybe népét és nem emberi akarat. Ma üzenni számunkra, hogy az Ő ígéreteiben való hit gyarapítja ezt a gyülekezetet is. Az imádságos, reményteli várakozás. A remény, hogy tudjuk: van jövőnk, s ez egyre közelebb jön hozzánk. És nem kell félni tőle!

Mert Isten terve jó! Békesség, jólét, élet..., minden, ami áldás. A jólét nem feltétlenül egzisztenciális beteljesedést jelent, hanem békességet Istennel és emberekkel, a sorsunkkal, lelki nyugalmat. S hidd el: nem kell ennél több! Ez vár ránk, ha nem Isten nélkül akarunk haladni utunkon, hanem Őt keresve. S ahogy az izraelitáknak is meg kellett érteniük azt, hogy az áldozati korszak lezárult, nekünk is tudnunk kell: nem nekünk kell áldozattá lennünk, hanem elfogadni az Egyetlen áldozatot: Jézus Krisztust, aki a reményteljes jövő záloga. Gyülekezetünk léte és a te életed is Isten kegyelmébe, és az Ő keresésébe van ágyazva. Istent megtalálhatod Krisztusban. Ha Krisztust keresed, megtalálsz Istent, megtalálsz a jövőt és a reményt. Onnantól kezdve imádságaid Krisztus nevében szólnak és Őérte hallgattatnak meg. Istent a Bibliában találhatod meg, ha teljes szívvel keresed Őt.

Mi hát a teendőnk? Keresnünk, kutatnunk kell Istent még inkább, mint eddig! Az ige arra tanít, hogy ha nem akarod úgy érezni: távol van tőled az Isten, akkor keresd Őt! Ne csak szabadidőtől függően, hanem váljon életformáddá Isten keresése, akaratának kutatása. Ragadj meg minden alkalmat, tedd félre egyéb dolgot, hogy jó dolgod legyen! Ilyen Istent kereső emberekből épülhet a gyülekezet. Ez létének alapja, célja, beteljesedése. Erre találtak rá 500 évvel ezelőtt a reformátorok, ezért adtak mindenki kezébe Szentírást. És éppen ezért megtalálhatod Istent itt, most, ma is. S jó lenne, ha a gyülekezetben mindenki megtalálhatná Őt a jövőben! Azt az Istent, akit elvesztettél, akit elveszített az emberiség ott, az első bűnesetnél már. S tényleg: Vele új korszakba léphet az életed, egy boldog, reményteljes jövő a tiéd. Fogadd el ma, s légy részese mindannak az áldásnak, amit ma neked is ígér!

Lénárt Tibor

Isten megtérésre hív

Mennyei Atyánk arra kér minket az Ő szeretetével szólítva meg életünket, hogy közeledjünk Hozzá, merjük Őt megszólítani a magunk csendes imádságában. Istenünk velünk van életünk útján, ismeri életünket és mind-

azt, ami a szívünkben és lelkünkben van. És tudja, hogy milyen terheket cipelünk ezen az úton. Ennek az új esztendőnek az elején az Ő igéjén keresztül üzeni nekünk, hogy mehetünk Hozzá úgy, ahogy vagyunk, olyan szívvel és lélekkel amilyen bennünk van! Ő benne nincs harag irántunk, amiért eddig esetleg nem kerestük Őt, és nem is keressük. Urunk mindig felkínálja a lehetőséget a feléje való közeledéshez. Szeretetével, kegyelmével, megbocsájt nekünk, de azt szeretné, ha az Ő kezébe tennénk le mind-

azt a terhet, amit életünk útján cipelünk! Vétkeinkről nem akar megemlékezni!

Istenünk ismeri és tudja mindannyiunk útját. Kérdezhetjük önmagunkban, hogy mi történik, ha átadom az Úr kezébe a vétkeim és terheim nyomasztó súlyát? Hogyan térjek Őhöz? Egy olyan ajándékot kapunk cserébe, ami egy örök ajándék, és mindvégig elkísér földi életünk útján és majd egyszer azon túl is! Ez az örök élet ajándéka! De mielőtt ezt az ajándékot megkapnánk, Urunk szeretettel szólít meg mindannyiunkat, és így szól hozzánk: Add szíved érzéseit nekem, a benned lévő nyomasztó vétkek terheivel! Hogy tiszta szívvel és megújult lélekkel indulhass tovább életed útján! És így ebben a megújult életünkben nem lesz terhünk a vétkeknek nyomasztó súlya.

Isten nem azt ígéri, hogy minden gondmentes lesz életünkben, de mindezeneken átsegít, vezet bennünket, ha közeledünk Hozzá! Akkor Ő is közeledik hozzánk és szeretete, kegyelme elkísér életünk útján az örök élet ajándékával.

Gáspár József

Terveink 2017-re

A Monorierdői Református Gyülekezet a 2017-es esztendőben a missziói egyházközösséggé válás utolsó állomásához érkezett. A Monor-Kistemplomi Református Egyházközösség szórványaként élve évtizedekig, majd az utóbbi évek alatt fokozatosan leválva anyagyülekezetéről mutatta az élő gyülekezet egyre több jellemvonását, végezte Istentől kapott küldetését. E folyamat része az, hogy ebben az esztendőben immár teljesen önálló missziói munkatervet kértünk el az Úristentől imádságban.

A missziói munkaterv alábbi pontjainak megvalósítását egy isteni ígéretre hagyatkozó bizalommal készül végezni a gyülekezet. Ez az ígéret – amelyet 2017-es misszióink éves ígéjeként kaptunk az Úrtól – Jeremiás könyvének 29. részében, annak a 11. versében olvasható: **„Mert csak én tudom, mi a tervem veletek – így szól az Úr -: jólétet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövő az, amelyet nektek szánok.”** E gyülekezet évek óta csodálattal szemléli Isten munkáját, amelyet körében végez. A múlt beteljesedett ígéreteinek tapasztalata és a jövő áldásainak reménysége egyszerre alapozzák meg azt a hitet, mely biztos alapot jelent küldetésünk végzéséhez. Ahogy eddig is láttuk azt, hogy Istennek terve van – ráadásul több és nagyobb, mint amit gondolni mertünk volna – az életünkre, e terv folytatását is Tőle kértük el. Így ebből az igéből kiindulva szeretnénk Isten segítségével elvégezni minden feladatot.

Az élet jele a növekedés, ezt nem szabad szem elől tekintenünk, mikor az előttünk lévő feladatokra gondolunk. A növekedés a lelki megerősödés mellett a létszámbeli gyarapodást is jelenti. Célunk, hogy az evangélium missziója által Monorierdő 4500 fős lakosságából megszólítsuk azt a több mint 500 lelket, akik reformátusnak vallották magukat a legutóbbi népszámláláskor, valamint azt a 2000 lelket, akik „sehová sem tartoznak”. Van tehát „mélyvíz”, ahová a hálót vethetjük. Ahogyan a fönti éves ige folytatásában is olvashatjuk, Istent kérjük állhatatossággal, hogy Lelke által gyarapítsa az üdvözülők számát Monorierdőn a mi szolgálatunk által.

A 2017-re tervezett alkalmak, események havi bontásban

- **Január:** Ökumenikus imahéten való részvétel.
Reformáció 500 verseny a Fekete István Általános Iskolában.
- **Február:** Részvétel a mátraházi egyházmegyei lelkeszi héten.
Konfirmandusok csendes hétvégéje Galyatetőn.
- **Március:** Böjti úrvacsorás istentisztelet.
- **Április:** Nagypénteki úrvacsorás istentisztelet
Húsvéti úrvacsorás istentisztelet
Készülés a hittanos gyermekekkel az anyák napi ünnepi istentiszteletre.
Ajándékkészítés.
- **Május:** Anyák napi ünnepi istentisztelet megtartása a hittanos gyermekek szolgálatával.
REFISZ Kupán részvétel.
Testvérgyülekezet küldöttségének fogadása
- **Június:** Konfirmáció
Ünnepélyes hittanévzáró.
Falunapi misszió
Trianoni megemlékezés
Gyerekhét
- **Július:** Ifitábor Gárdonyban
- **Augusztus:** Új kenyér ünnepi úrvacsorás istentisztelet
Hittanoktatás szervezése
- **Szeptember:** Alsónémedi Egyházmegyei találkozó.
Hittanévnyitó ünnepi istentisztelet.
Hittanoktatás elkezdése az általános iskolákban
- **Október:** Presbiterválasztás előkészítése
Hittanoktatás elkezdése az óvodákban.
Reformáció ünnepi úrvacsorás istentisztelet
Testvérgyülekezeti látogatás Csallóközaranyoson
- **November:** Temetői istentisztelet
- **December:** Adventi úrvacsorás istentisztelet
Adventi koszorúkészítés
Adventi koncert a gyülekezeti házunkban
Adventi gyertyagyújtó ünnepségeken részvétel
Készülés a karácsonyi ünnepek szolgálataira, a karácsonyi gyermekműsor próbái.
Karácsonyi ünnepi istentiszteletek
Óévzáró istentisztelet a népmozgalmi adatok felolvasásával, utána gyülekezeti szilveszter.
(Részlet a gyülekezet missziói munkatervéből)

Életképek

Közösségünk jövője a gyermekekben, fiatalokban van. Minél többükkel foglalkozhatunk, annál reményteljesebbé válik a gyülekezetünk előtt álló út. Az, hogy egyáltalán vannak gyermekek, akiket ránk bízhatnak szüleik az iskolai hitoktatás keretében, azt bizonyítja, hogy Istennek valóban van terve ránk nézve, van jövőnk. A 2016/2017-es tanévben már Lukács Évával ketten végezzük közöttük szolgálatot, és így a félév leteltével megállhatunk egy rövid visszatekintésre.

Félévi beszámoló

„Engedjétek hozzám jönni a kisgyermeket, mert ilyeneké az Isten országa.” (Márk 10,14)

Hálát adok Istennek az elmúlt félévéért, amit a gyerekek között tölthettem. Nagy öröm volt számomra ez a lehetőség, sok tapasztalattal és élménnyel gazdagodhattam ebben a félévben.

A gyerekek között szolgáltni csodálatos érzés, a mosolygós arcok, az érdeklődő tekintetek ebben erősítenek meg. A hittanórán

kon az adott témákon keresztül megismerkedünk a Biblia világával. A történetek feldolgozásánál szívesen alkalmazom a drámapedagógiai módszert, amiben a gyerekek nagy lelkesedéssel vesznek részt. Kodály Zoltán szavaival élve *„A kisgyermek, amit hall elfelejti, amit lát is, már inkább megjegyzi, de amiben tevékenyen ő is részt vesz, az bizonyára bevésődik az emlékeibe.”* Természetesen a legfontosabb cél az, hogy Isten segítségével hitben épüljenek, érezzék Isten hatalmas szeretetét. Megértsék azt, hogy ennek a szeretetkapcsolatnak ők is részesei lehetnek. Isten szeretetét szeretettel viszonyozhatják és továbbadhatják családtagjaiknak, társaiknak.

Hálás szívvel köszönöm Istennek, hogy részese lehetek ennek a közösségnek, hogy ezáltal is Őt szolgálhatom. Kívánom, hogy Isten áldása kísérjen bennünket a következő félévben is.

Lukács Éva

Örömben Isten közelében

Kéthetente pénteken tartjuk a kápolnában a gyülekezeti ifiórákat, amelyeken – nagy öröm! – egyre több fiatal vesz részt. Az általában három órára nyúló

alkalmakon énekléssel, beszélgetéssel, igeolvasással, imádsággal kezdünk. Ezután vidám csoportdinamikai játékokkal mélyítjük el a közösségi élményt, ami aztán közös étkezésben csúcsonylik ki. Pizzát rendelünk vagy a résztvevők készítenek szendvicseket, amiket aztán jó hangulatban elfogyasztunk. Van a fiatalok közt olyan is, aki rendszeresen saját készítésű süteménnyel örven-

dezteti meg a többieket.

Számomra külön öröm velük foglalkozni, és hálás vagyok azért a kegyelemért, hogy én segíthetem őket közelebb Krisztushoz. Szinte családtagként tekint rájuk, s jó érzés volt közösen is velük, majd otthoni csendességemben is a központi írásbeli felvételijükért imádkozni. Remélem, mindegyikük megtalálja azt a pályát, amelyre Isten szánta őket! Mert valóban, egyen-egyenként értékes emberek, akik a maguk bohóságával, kamasz rakoncátlanságával, de vidámságukkal, őszinteségükkel és befogadó szeretetükkel vesznek részt gyülekezetünk életében. Mit kívánhatnék mást, mint azt, hogy ne csak egy átmeneti állomás legyen a gyülekezet az életükben, hanem lelki otthonra találjanak benne, ahová mindig jöhetnek, örömben és bánatban egyaránt Isten közelébe, nemcsak az ifiórákra.

Lénárt Tibor

RefErdő

A Monorierdői Református Gyülekezet időszaki lapja

Kiadja a Monor-Kistemplomi Református Egyházközség Presbitériuma

Szerkesztő: Lénárt Tibor lelkipásztor

Állandó munkatárs: Gáspár József

Tel.: 06 30 994-2539; E-mail: monorierdo@reformatus.hu

www.monorierdo.reformatus.hu